

Les virtuts de la llei fundacional de la República

written by Llorenç Prats | 28 d'octubre de 2017

La Declaració d'Independència porta implícita, de forma automàtica, la vigència de la Llei 20/2017, del 8 de setembre, de transitorietat jurídica i fundacional de la República, segons la qual els poders públics són exercits en exclusiva per sistema institucional propi i per la continuïtat del poder judicial, sense perjudici de la sobirania del Parlament de Catalunya. Tot plegat, amb la **voluntat de fer possible, de forma normal i seguida, un procés constituent transparent, participatiu i democràtic**, amb totes les garanties i en règim de drets i llibertats.

El fil conductor de tota la llei, autèntica transició entre un règim viciat fet només des d'una òptica espanyola i el nou sistema de llibertats republicà de base catalana, és que **sigui el més gradual possible, per dos motius fonamentals**: la seguretat jurídica, ja que sembla que tot sigui diferent, i de fet a la pràctica només és un tema de percepcions o merament psicològic, per una banda, i de l'altre, evitar una dinàmica revolucionària, que per definició pot suposar vulneració de drets fonamentals, evitant així vencedors i vençuts o perjudicats i beneficiats.

La República Catalana, segons aquesta llei, neix amb voluntat de respecte a tot el que sigui vigent actualment a Catalunya, llevat allò que contradigui la seva existència i total eficàcia.

El mecanisme que usarà, i d'aquí possiblement l'endarreriment en la Declaració d'Independència, per raons pràctiques i d'urgència necessàries, a fi de guanyar efectivitat, és el **desplegament de decrets lleis per a que aclareixin situacions complexes o creïn estructures republicanes pròpies**, si és el

cas de bosses d'oposició o contràries als mandats de la nova realitat política emergent. Aquests decrets lleis, s'intueixen com a bàsics i molt limitats, a fi de no adulterar el procés constituent, també igualment previst en aquesta llei fundacional de la república.

Per tant, tot i les queixes de passivitat del Parlament de Catalunya per part de l'oposició, en les properes setmanes, s'espera una gran activitat legislativa, ja que el ritme de decret llei que caldrà convalidar s'espera que siguin de prou importància, tenint en compte que igualment caldrà activar **les comissions necessàries que desenvolupin la redacció consensuada de la nova constitució republicana**, autèntica prova de foc per a la ciutadania catalana, si com a tal es constitueix en un nou estat amb veu enmig del món.

Els primers dies d'aplicació de la llei fundacional de la República **s'apunten difícils i confusos, fet que pot quedar resolt si s'usen els criteris següents**, en base, al meu més elemental criteri jurídic:

- a) les novetats o dubtes de procediment s'han **d'elevat** a les instàncies superiors en tots els casos, a fi de que en doni solució (exercici de competències executives o tràmits interns davant instàncies estatals que passaran a ésser instàncies republicanes però que no tenen òrgans equivalents, de moment,...entre molts altres)
- b) principi de **prudència** a l'hora de dictar actes administratius en base a la llei fundacional de la República si aquests poden generar dubtes interpretatius del dret espanyol o europeu, per manca de dret republicà
- c) aïllament respecte dels funcionaris, en general i de la justícia, contraris a l'aplicació d'aquesta innovació legislativa, tot **suplantant** les seves funcions o deixant pendants els seus expedients, però en cap cas usar medis d'assetjament, ja que els dubtes són raonables i la nova

legalitat s'ha de consolidar de forma gradual, com ja passa, per exemple, amb les llei estatals que tenen aplicacions dubtoses o molt tèbies (cas paradigmàtic de molts articles de les lleis de procediment administratiu comú i també del sector públic, entre moltes altres)., i finalment,

d) aplicar, en tots els casos, el sentit comú, de la **normalitat** i la continuïtat, tal com preveu i protegeix la llei fundacional de la República.

El punt més agosarat d'aquesta llei, al meu entendre, és la mera substitució nominal en el món de la justícia, ja que l'actual Tribunal Superior de Justícia de Catalunya passarà a ésser directament el Tribunal Suprem de la República Catalana. Un fet que segurament el legislador català a calibrat adequadament, tot confiant que la **independència** judicial i l'acatament d'aquest professionals a l'ordenament jurídic vigent en sigui la garantia suficient per confiar-hi totalment. Tant de bo no s'hagi equivocat!